

R O Z M A I T O Ś C I.

We Wtorek

N^{ro.} 24.

27. Lutego 1821.

R O Z B I O R

działa o zakładaniu folwarków przez Loudona.

(Dokończenie.)

Rozdział ostatni mówi o folwarkach znajdujących się w Parkach na rachunek właściciela gospodarowanych, i o przyzodobionych dzierżawach. Te, utrzymuje autor, powinny być wzorowemi tak dla doskonalszej uprawy, i znaczniejszej trwałey korzyści ze wszystki h odnóg gospodarstwa, iak dla dogodniejszego urzędzenia dróg, płotów, budynków, ogrodów; z zachowaniem tey zasady, iż tu nie tylko co jest potrzebnem i pożytecznem, lecz i to, co jest wygodnem, pięknem miejscu mieć powinno. Za przykład takiego folwarku daje autor majątność *Scone*, należąca dawniey do królów Szkoekich, a teraz do *Hrabiego Mansfield*, urządzoną według danego przez autora planu, rozległą, bogatą w żyzne grunta, obfite pastwiska, obszerne lasy, okolice i widoki malarskie. Czynności w texcie opisane, są objaśnione 38 kopersztychami.

Księgarz *Berliński Reimer* mając zamiar wydać to dzieło w języku Niemieckim, zakupił kosztowne oryginalne blachy, sztychowane w Londynie, o czem dowiedziawszy się tłumacz Polski, chcąc uzyskać dla naszego wydania tychże samych blach Angielskich, przedsięwziął to dzieło razem i na Polski i na Niemiecki język przetłumaczyć, a tak obadwa tłumaczenia przez *Berlińskiego* wydawcę drukowane zostały, i tako iedynie okoliczność sprawiła, iż za 4 1/2 dukata: dzieło się to sprzedaje, gdyż nierównieby więcej kosztowało, gdyby ryciny te osobno w równey dobroci wydawać przyszło.

Pożytek tey książki u nas, oprócz że do małej liczby ozdobnych należy, jest, że się nią każdy czytelnik, dla wielu iey szczegółów i rysunkow, długo będzie mógł się zabawić. Każdy zaś gospodarz znajdzie w niey iasne dowodzenia niektórych ważnych zasad gospodarstwa, lub posiłkujących mu wiadomości, prowadzące do przekonania o nich, a następnie

do wykorzenia przeciwnych im opinii. Między innemi, co do zasad ogólnych, opisane w tem dziele czynności wskazują wyraźnie, że oszczędność sama dochowuje tylko, ale nie zarabia, że dla istotnego zarobku starać się trzeba o zysk nie tak znaczny i prętki, iak pewny i długotrwały. Że, aby w gospodarstwie wieyskiem takie zyski otrzymać, trzeba na tołożyć czas, pracę i kapitał; że, aby tych na stratę nie wystawiać, należy w przód ściśly robić obrachunek przyczyn i skutków, to jest, dokładnie zwać i ocenić swoje sposoby, naturę, położenie, rozległość gruntów, zdolność ludzi mogących być użytymi, swe własne siły i możności, potrzeby, stosunki okolicy, cenę płodów, łatwość komunikacyi i t. p. że gdy wypadek tokawego obrachunku zysk oczywisty okaże, wtedy należy ułożyć plan ogólny całego działania.

Niemniey przyjemnie wystawione, a inniey może znaiome u nas, są niektóre szczegółów tyczące się prawidła, np. względem osuszenia pól, zalewów, układania porządku kolei w zamienney siebie, karczowania, wypadków rachunkowych kontrolujących przedsięwzięcia gospodarskie i wiele innych.

Chociaż tedy to dzieło bynajinniey elementarzem nie jest, i takim, którego przepisów ściśleby się mógł trzymać gospodarz Polski; może mu wszelako istotnie być użytecznem, zachęcić go do prowadzenia u siebie podobnego rodzaju gospodarstwa, iakie Anglicy wiada w ich kraiu, którego istota zdaje się zależeć na tem, że wszystko, co w sferę jego wchodzi, śledząc, oceniając, wając, ściśle szuka razem zysku, wygody i okazałości, gdzie tylko z pewnością osiągnąć się daia. To ciągle dochodzenie prawdziwey wartości i stosunków rzeczy, tak zwyczajne Anglikom w ich zatrudnieniach, podzymowanych wręście dla zysku, jest może iedną z istotniejszych przyczyn szczególniejszego i upowszechnionego wykształcenia niektórych władz umysłowych, iakie w tym narodzie nie bez zazdrości postrzegamy.

Słowem, będzie mógł nasz czytelnik o-

świecić się tu względem ducha gospodarstwa Angielskiego i dążności ogółu i wykonania części, byleby chciał nie przenosić ale tylko stosować obce do swego. Widoczna jest w tym zamiarze zasługa tłumacza i usilność, aby to zastosowanie ułatwić; w przedmowie zaraz wystawia obszernie użyteczność niniejszego dzieła w naszym kraju, a następnie powody swe do przedsięwzięcia jego tłumaczenia; nie opuszcza żadnego ważniejszego artykułu tekstu, nie dodając swych uwag, czyli u nas wykonanym być może, i iakiby miał skutek; opisuje szczegółowo co tylko u nas mniej może być zwyčajnego; postrzeżenia jego są albo na zdaniu najsławniejszych w gospodarstwie rolniczem pisarzy, albo na własnem doświadczeniu oparte. Gdzie mowa jest o ulepszonych budynkach lub machinach, iakie tłumacz u siebie wystawił, nie zaniedbuje donieść sprawdzenia ich użyteczności, szczególniey uczące i ciekawe są noty względem osuszania pól (na k. 9), zalewania sztycznego łąk (na k. 32 i następnych) i rachunkowości. Między innemi w celu osiągnięcia dokładnego przejrzenia, służącego do ściśłego rozpoznania stanu swych czynności, radzi tłumacz (idąc za zdaniem Thaera i swem własnem doświadczeniem) właścicielom i dzierżawcom utrzymywanie ścisłej rachunkowości, tu opisaney, odkrywającej na pierwszy rzut oka korzyści lub straty ponoszone w każdej gałęzi gospodarstwa (na k. 57—45). Na ostatek godzi się wspomnieć o korzyści tych, co to dzieło iedynie w historycznym względzie czytać będą, i dowiadując się, iak Anglięj myśla i rzeczywiście działają w czynności, którą za najważniejszą uznają, będą mogli poznać ciekawy ten naród łacniej i skuteczniej niż z wielu Tomów podróży lub postrzeżeń ogólnych. Lubo handel główniejszą jest przyczyną potęgi i bogactwa W. Brytanii, gospodarstwo wiejskie pierwsze przecie trzyma miejsce między zatrudnieniami mieszkańców, i uznano tam już powszechnie, iż jest czynnością, którą Rząd przed innemi opiekować się, bogaty obywatel pielęgnować i wykonywać, a posiadający talenta coraz więcej doskonalić powinien. Pierwszy obowiązek tego, co do publiczności w czemkolwiek bądź przemówić sobie pozwala, każe wspomnieć smutną tę a nawet bolesną okoliczność, iż wystowienie tego tak użytecznego i ozdobnego dzieła nadto jest zaniedbane. Odrachowawszy liczne błędy drukarskie, które są często błędami konstrukcyi, iako skutek drukowania dzieła za granicą; policzywszy niemczyzny (*germanismus*) których się tłumaczący ra-

zem na dwa ęzyki, nagłony przy tem może, iak się zwykle zdarza, dla nadchodzącego iarmarku od wydawcy, prawie ustrzedz nie mógł, zostały ieszcze niepoprawności, z których zdać sprawy nie można; zostały do wynurzenia życzenie, abysmy i w tym względzie nie odchodzili od tych wysoko polerownych naródów, których tłumaczony produkcyę, a u których uchybienia i niedostaki w mowie oyczystej między główniejsze się liczą.

Korzyść z milczenia.

Sprawiedliwie milczenie jest uważane za najlepszy sposób dla tego, kto sam sobie dość ufać nie może. Rzymianie wezwali Atenczyków, by im udzielili praw, które in Solon przepisał; główna rada Aten zgromadziła się na radę w tym przedmiocie, i uchwalono by wysłać do Rzymu iednego z mędrców. Grecyi, którzyby osądził, czyli Rzymianie zasługiwali przez swoją mądrość dostania tych praw; dostał oraz zlecenie, iż jeżeli nie uzna ich byź takimi, prawa do Aten odwiezione byź mają. Te przedsięwzięcie nie mogło byź tak tajne, aby o nim Senat Rzymski nie wiedział, w wielkim tedy był kłopotcie zwłaszcza, że w tej chwili Rzym był ogółcony z filozofów mądrych i zręcznych, którzy by się z Grekami zmierzyć mogli. Cała więc rzecz była na tem, by znaleźć iaki wybieg do wywikłania Senatu. Uchwalono za najlepszy, by postawić waryjata na przeciw mędrca Greckiego, by jeżeli los zdarzy, że Rzym zyska, odniósł razem tryumf tym większy, że waryjat Rzymianin, pokonał mądrego Greka, a gdyby się przeciwnie stało, nie byłoby żadną chlubą dla Aten, że zwyciężyli waryjata. Poseł Atenski, przybywszy do Rzymu, zaprowadzony został do Kapitolu, gdzie w gmachu bogato przyozdobionym posadzono wkrzesle waryjata, ubranego w Senatorskie suknie, i któremu mówić zakazano. Atenczyk był uprzedzony o mądrości Senatora, lecz oraz, że był mało mówiącym, dla tego przybliżywszy się do niego, i nie mówiąc podniósł ieden palec u swey ręki. Waryjat myśląc, że mu groził wycięciem oka, pokazał mu 3 pace, chcąc dać przez to poznać, iż jeżeli Greczyn groził mu wycięciem oka, ón wyiałby mu obydwu a trzeciem palcem udławił by go. Filozof, któren podniesieniem palca chciał dać poznać, że iedna jest Istność wszystkim rządząca, mniemał że podniesienie przez waryjata trzech palców znaczyło, iż przeszłość, terazniejszość, i przyszłość

na Bogu wiadome, i osądził że ten człowiek był bardzo mądry. Otworzył potem dłoń, i okazując ją wariatowi chciał wyrazić, że nie się przed Bogiem nie ukryje; ten zaś myśląc że mu grozi uderzeniem w twarz, okazał mu pięści zawarte, a znak, że jeżeli dostanie w twarz, na wzajem odda mu pięścią. Greczyn zaś uprzedzony o rozumie jego, myślał, że mu daie do poznania iż Bóg świat cały w swym trzymna rękę, a sądząc przez to o mądrości Rzymian oddał im prawa Atenów.

Ant... Kre...

Smieszna Zemsta.

Eduard Young znany z swych dzieł w Świecie literackim, grał wybornie na flotrowersie. Jednego dnia przeprowiając się z kilka danami przez Tamizę do Fashal zaczął grać; lecz widząc pędzący statek pełny młodych oficerów, przestał i flotrowers schował. Jeden z owych oficerów wskazuje na statek i spyta dla jakiej przyczyny przerwał granie? Dla tej samej rzeczy Young co zacząłem. Chcę ją zaraz wiedzieć? — Jest to moja wola. — Więc dobrze, wymiey flotrowers i gray albo cię natychmiast w Tamizę wrzucę. Young widząc, że ta kłótnia Damy przytomne trwogi nabawiła, uległ okolicznościom, i grał w ciągu całej przeprawy. Przybywszy do Taxhala nie spuszczał przeciwnika z oczu, a napałdźszy go samego w altanie wieczorem rzekł Mości Pani! nie chcąc naszej kompanii w zamieszanie wprawiać, uległem twemu grubianstwu. Zebym cię zaś przekonał, że męstwo nie konieczne tylko pod czerwoną suknią mieści się, proszę, abys jutro o godzinie totej znajdował się w Hydeparku, tam żądać będę od W Pana satysfakcyi; sekundantów nie potrzeba, słuszn, aby nikt obcy w kłótnią pomiędzy nami nie mieszał się, nasze szpady położą iey koniec. Oficer przyjął wezwanie, stawil się na umowionym miejscu, gdzie go Young czekał. Stanąwszy z szpadą, zdziwil się widząc Younga mierzącego doń z pistoletu. — Jak to! krzyknie przestraszony Oficer, WPau mnie chcesz zabić? — Nie, odpowiada Young z flegmą; ale proszę albo WPau szoway szpadę, i tancy menueta, którego ci grać będę, albo w tym momencie przeprowię Cię na tamten świat. Oficer opierał się temu dziwactwu, lecz zimna krew przeciwnika przemogła. Po skończeniu tańca rzekł mu Young: WPau wczoray przymusiłś mnie grać a ja zaś przymusiłem

go tańcować, więc skwitowaliśmy się. Jeżeli jednak nie jesteś z tego kontent, masz inną drogę uczynienia sobie zadosyć. Zamiast odpowiedzi oficer usciszał go, uniewinniał się, i prosił o przyjaźń na zawsze, i w rzeczy samey, przyjaźń którą się złączyli, dopiero śmiercią Younga przerwana została. (*Encyclopedie comique.*)

Ant... Kre...

Wiadomości Warszawskie.*)

(Z dnia 30 Stycznia). Czynią już znaczne przygotowania do naprawy mostu.

Po między fabrykantami osiadłymi od niejakiego czasu w Warszawie, zasługuie ze wszzech miar na wspomnienie P. Bonnier mieszkający przy ulicy Bielańskiej w pałacu Kossowskich. Robi ón różne naczynia z blachy nader ozdobne, ma taki dostatek lamp astralnych wszelkiego rodzaju, tudzież maszyn wazonów, lichtarzów i t. p. iż możnaby się obeysć bez sprowadzenia z zagranicy podobnych artykułów. Magazyn P. Bonnier i z tąd godzien zastanowienia, iż lubo składa się z rzeczy eleganckich, lubo jest własnością cudzoziemca a osobliwie Francuza, lubo należy do nowości, a przeciez ozdobna tablica wywieszona nad nim, napisaną jest po Polsku.

Jedną z ulic pięknych a szczególnie dla szerokości i wzniosłego położenia nayszybszych w Warszawie, jest zapewne Lesno. Ulica ta ozdabia się coraz bardziej nowemi domami, lub odnawianiem dawnych, między innymi celuie kształtną i regularną architekturą, dom należący do Kościoła wyznania Reformowanego.

Pewny tuteyszy kupiec przez długi czas na loteryją liczbową stawiał Numer pierwszy ekstrakto determinując go iż wydzie nayprzód. Za każdym ciągnięciem pomnażał stawkę; w przedostatnim ciągnięciu nimer pierwszy wyszedł nayprzód. i znaczną wygrał sumnę.

Po między wielą nowemi muzykami sztychowanemi lub litografowanemi teraz w stolicy, znawcy szczególnie chwalą nader przyjemny taniec Polski do słuchania, który jest przyłączynin do pierwszego numeru Tygodnika muzycznego.

Zeszłego tygodnia na tuteyszym teatrze Francuzkim grano sztukę Pociąg sympatyczny której, rzecz odbywa się w Polsce. Osobliwą było u nas rzeczą widzieć na obcej scenie P. Żartowskiego, i iego służącą Raię. Sztuka ta jest napisana w Warszawie. Kilka dowcipnych śpiewek ziednały iey okłaski, całego jednak dzieła utzymać nie zdołały.

*) Z kurgiera Warszawskiego.

Dla ochrony sukien, przy eleganckich kosztach i kabryoletach podszyciają teraz zwykłe skórzane fartuchy pluszą, a nawet axamitem.

Gdy już we wszystkich dobrze urządzonych mieszkaniach znajdują się brązowe zegary, i zaczęto mniej ich kupować, przeto fabryki brązów dostarczają innych wytwornych przedmiotów. Naprzykład, widzieć można Chinczyka w ogromnym kapeluszu na którego brzegach, dany zawierał pierścionki; albo też Amorka piastującego poduszeczkę służącą do wtykania szpilek, albo Ielena na którego rozłożystych rogach wieszają się przepaski, zapinki, i tym podobnie: to wszystko służy do ozdoby gotowalni.

S. Saint Cyr Kupiec Warszawski, mający swój skład przy ulicy Senatorskiej pod Nr. 451. założył drugi skład w Krzemieńcu, mieście tyle ważnem dla oświecenia Narodowego. W którym to składzie, oprócz przedmiotów wspólnych z handlem jego w Warszawie, trzymać będzie wszelkie płody fabryk rządowych i prywatnych Królestwa Polskiego, iako to: Cienkie sukna, dywaany, które już niczem nie różnią się od najlepszych, marmury i rzeczy kruszcowe z kopalni i warsztatów krajowych, roboty jubilerskie, brązy odlewane w Warszawie, kołdry wełniane i bawełniane, szkła różne, rysunki i papiery muzyczne z Litografiiw krajowych, kapelusze męzkie i damskie kasterowe i słomiane, mydła przezroczyste, obowie damskie, roboty siodlarskie, lampy i bursztyny i wiele innych tem podobnych przedmiotów. Przyjmować oraz będzie wszelkie komissa iakiegokolwiek bądź rodzaju z Krzemieńca do Warszawy, Paryża i nawzajem; skład jego w Krzemieńcu będzie miał także assortyment wszelkich win francuzkich, oraz likwory, araki musztardy, octy, oliwy, wody kołońskie, papier w przednich gatunkach i inne towary.

MODY WARSZAWSKIE:

Damy u kapeluszków używają wiele fryzowanej pluszy. Naynowszy ubior na szyje nazywają trutru, jest to rodzaj chustki szeroką a nacyjściey iasnego koloru pluszą iedwabną obszytey, a zrobionej z pewnego rodzaju materji samemi dziurkami czyli okienkami przezroczystemi napełnionej. Podług żurnatów Paryżkich ostatnią pocztą nadeszłych złoto ma należeć do garnirowania troczków i kapeluszków czarnych axamitnych.

Moda pięknych angielskich ekwipażów od

nieiakiiego czasu nastąpiła w Warszawie. Wszystko stosowne być powinno, poiazd, konie i szory, które znowu iak dawniej suto miosiedzem są ozdobione. Stangret czyli woźnica mieć koniecznie powinien płaszcz iasno piaskowy o pięciu kołnierzach, kapelusz okrągły, buty ze sztylpami, rękawiczki, i siedzieć na hoźcie bokiem do koni, oraz powozić z pewnością gracją.

Do Zwierciadła moiej Dziewczyny,

Jakżeż zwierciadło ty iesteś szczęśliwe,
Widzisz twą Panię, gdy wstaie z pościeli,
Patrzysz codziennie na powaby tliwie,
Z tobą ona skrytość dzieli.

Ja długo czekam, nim na iedną chwile,
Los mi iey wdzięki oglądać pozwoili,
Ty ją w dniu każdym widzisz razy tyle,
O iak zazdrosczę twej doili!

Pewnie iey zwinna zdumiewa cie postać,
Którą czcicielów swoich oczy pastę,
O iakbym chętnie zwierciadłem chciał zostać,
By zawsze widzieć Johasię! S. J. . . .

Teatr we Lwowie.

Wystawiano 19. Lutego po trzeci raz Glińskiego. Jak zawsze tak i tym razem wyszczególniali się P. Nowakowski i P. Bensa swoją dokładną i rozważną grą, która powszechnie zaimowała. P. Starzewski w piękny roli Andrzeja, brata Cara zasługuje na istotne pochwały; iego piękney grze towarzyszyła stósowna deklamacyja, a iego poważne postępowanie odpowiadało temu szlachetnemu charakterowi.

Licznie zgromadzona publiczność przyięła i tym razem z oklaskami ten ptód narodowy, który chociaź niektóre uchybienia w sobie zawiera, iednakże zawsze pozostanie wzeorową i pierwszego rzędu sztuką.

Nastąpiła komedyja w 1 akcie z Niemieckiego Kotzebuego: Oniemiał z miłosci. Pewien młody tak dalece był przeięty miłoscią, iż na rozkaz swojego ulubionego przedmiotu zachowuje przez nieiaki czas milczenie, a tem doświadczeniem dowiodłszy prawdziwość swoich uczuć zasługuje na wzajemność. Zwyczajnie sztuka na prędcie napisana, która się iednakże niektórymi trafnymi myślami zaleca. Szczególnie wyszydono niedokonczonych lekarzy, którzy z lekkowiernosci pacjentów korzystają.